

عنوان مقاله:

مطالعه ژئوشیمیایی پوش سنگ گچساران و سنگ های منشا احتمالی در میدان نفتی مسجد سلیمان

محل انتشار:

بیست و ششمین گردهمایی علوم زمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سحر ماهوری - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی نفت دانشگاه شهید چمران اهواز

بهرام علیزاده - دکتری زمین شناسی نفت کاربردی عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

سهیلا باقری - کارشناس ارشد زمین شناسی نفت دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه ارزیابی ژئوشیمیایی پوش سنگ (برای اولین بار در ایران) و سنگ های منشا احتمالی در میدان نفتی مسجد سلیمان می باشد. بر اساس نتایج بدست آمده مشخص گردید که محیط رسوبگذاری اولیه نمونه های سنگ پوشش، محیط دریایی غیراکسیدان با سکانس هاس تبخیری بوده است. رسم دیاگرام نسبت $Pri/nC17$ در برابر $Phy/nC18$ حاصل از دستگاه $py-Gc$ نشان از عدم تخریب زیستی در نمونه های مذکور دارد. بر این اساس عامل تولید گاز هیدروژن سولفور در نمونه های پوش سنگ نمی تواند فعالیت باکتری های احیا کننده سولفات باشد. مطالعه سنگ های منشا کژدمی، گرو، پابده و سرگلو با استفاده از پیرولیز راک-ایول 6، نشان داد که اغلب نمونه های این سازندها با داشتن مقادیر بالای TOC و $tmax$ وارد پنجره نفتی شده اند. نمودار تغییرات $S1+S2$ در برابر TOC نشان می دهد که سازندهای کژدمی، گرو نسبت به دو سازند دیگر دارای پتانسیل هیدروکربنی «بسیار خوب» و «خوب» می باشند و در عین حال نمودار شاخص هیدروژن (HI) به $Tmax$ و همچنین شاخص PI به $Tmax$ نشان می دهد که سازندهای مطرح شده به عنوان سنگ های منشا احتمالی با رسیدن به مرحله کاتائز ($Tmax$ بالاتر از 435 درجه) توانسته اند مسیر بلوغ حرارتی را طی نمایند. در نهایت می توان این سازند ها را به عنوان سنگ های منشا نفت در میدان مسجدسلیمان معرفی نمود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/40432>

